

Nieuwe Liefde Viering
Zondag 21 april 2024 19:00 uur
Open Hof Ommoord

“Wat maakt een mens een mens”

Aan deze dienst werken mee:
Voorganger: ds. Fulco Timmers
Solisten: Trio LaraLindeFleur, Martin Geertsma
Heleen Oomen – klarinet, Sander Prins - viool
Bence Huszar – cello, Charlie Bo Meijering - piano
Koor Hemelsbreed
Muzikale leiding: Willem Blonk

Zingen (koor) VLB 104

Alles wacht op U vol hoop
alle levenden vragen U om voedsel.
Neemt Gij hun adem weg, zij sterven
en zij vallen terug in het stof.
Zendt Gij uw geest, zij worden herschapen –
Gij geeft de aarde een nieuwe gezicht.

Welkom

Zingen: VLB 175 De Heer heeft mij gezien

1 De Heer heeft mij gezien en onverwacht
ben ik opnieuw geboren en ge-to - gen.
Hij heeft mijn licht ontstoken in de nacht,
gaf mij een levend hart en nieuwe o - gen.
Zo komt Hij steeds met stil-le o-ver-macht
en zo neemt Hij voor lief mijn on-ver-mo - gen.

2. Hij doet met ons, Hij gaat ons in en uit.
Heeft in zijn handen onze naam geschreven.
De Heer wil ons bewonen als zijn huis,
plant als een boom in ons zijn eigen leven,
wil met ons spelen, neemt ons tot zijn bruid
en wat wij zijn, Hij heeft het ons gegeven

3. Gij geeft het uw beminden in de slaap,
 Gij zaait uw naam in onze diepste dromen.
 Gij hebt ons zelf ontvankelijk gemaakt
 zoals de regen neerdaalt in de bomen,
 zoals de wind, wie weet waarheen hij gaat,
 zo zult Gij uw beminden overkomen

Bemoediging en groet

Gebed

Lezing 1 = Genesis 2:18,21-23

De Heer God zei: 'Het is niet goed dat de mens alleen is, Ik zal een helper voor hem maken die bij hem past. Toen liet de Heer God de mens in een diepe slaap vallen, en terwijl de mens sliep nam Hij een van zijn ribben weg, en Hij sloot het lichaam weer op die plaats. Uit de rib die Hij bij de mens had weggenomen, bouwde de Heer God een vrouw en Hij bracht haar bij de mens. Toen riep de mens uit: 'Dit is ze! Mijn eigen gebeente, mijn eigen vlees en bloed. Vrouw wordt zij genoemd, genomen uit een man.'

Zingen: VLB 744 Delf mijn gezicht op

1. Delf mijn ge-zicht op, maak mij mooi.

Wie mij ont - mas - kert zal mij vin - den.

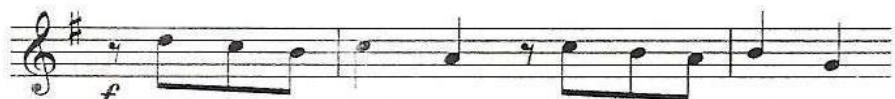
Ik heb ge - zich - ten, meer dan twee,

o - gen die tas - ten in den blin - de, —

har - ten aan angst voor angst ten prooi.

f Delf mijn ge - zicht op, delf mijn ge - zicht op,

maak mij mooi, maak mij mooi.

2. Delf mijn ge-zicht op, maak mij mooi.

Wie wordt ont-mas-kerd wordt ge-von-den

en zal zich-zelf op-nieuw ver-staan

en le-ven bloot en on-om-won-den,

aan niets en nie-mand meer ten prooi.

f Delf mijn ge-zicht op, delf mijn ge-zicht op,

maak mij mooi, maak mij mooi.

Overweging I

Zingen VLB Ps 8

Refrein: 1^e keer koor, 2^e keer allen:

Heer, on-ze Heer, hoe mach-tig is uw Naam

al-ler-we-gen op aar-de. aar-de.

vers 1, 3, 4 en Fine | voor vers 2

Voorzang

1. Gij die uw majesteit toont aan de hemel,
Gij opent de mond van weerloze kinderen,
en dan klinkt een lied dat uw vijand beschaamt
en brengt Gij uw tegenstanders tot zwijgen.

Refrein: 1^e keer koor, 2^e keer allen:

Heer, on - ze Heer, hoe mach - tig is uw Naam

al - ler - we - gen op aar - de. aar - de.

vers 1, 3, 4 en Fine | voor vers 2

Voorzang

2. Als ik kijk naar de hemel, het werk van uw vingers,
de maan en de sterren die Gij hebt bevestigd.
wat is dan de mens, dat Gij aan hem denkt,
de zoon van Adam, dat hij U ter harte gaat. – Refrein
3. Toch hebt Gij hem bijna een God gemaakt
en hem met glorie en luister gekroond.
Gij doet hem het werk van uw handen beheren
en alles hebt Gij aan zijn voeten neergelegd. - Refrein
4. Schapen en runderen, alles en alles,
en ook de dieren in het vrije veld -
de vogels van de hemel, de vissen van de zee
al wat er wandelt op de paden het water. - Refrein

Overweging II

Zingen “Uitgeleid” (koor)

1. **Ouverture**
Het eeuwig komen en gaan van lege durende nachten.
Het plotseling toch weer opdagen van zon en lichtende woorden.
Noodweer dat overwaait - zwigend hout dat weer oplaait.
2. **Vreemden**
Zij kwamen bijeen alle zeven dagen- in een of ander huis nog vreemder voor elkaar – ontvingen
woorden die zij niet eerder verstonden: ‘Als je broeder diep is weggezakt zal jij hem vasthouden – hij
zal overleven naast jou’.
3. **Hoor hem**
Hij is van twee Somalische mensen de zoon. Zij moesten vluchten voor hun leven. Hij is
een Nederlandse jongen geworden; maar moet weg. Hoor hem zingen in zijn vreemde taal:
‘Ik zal naar Somalië worden gevlogen ik zal naamloos in een hel van broederoorlog, drugs,
en prostitutie verdwijnen – ik zal worden ik – niemand die mijn kleine licht wou laten schijnen
voor mijn paar liefste mensen in dit bloeiend welvarende vol blauwe irissen en leliën wijd waterland.’
Nooit meer zal dit uit onze geschiedenis worden gewist: dat wij kinderen hebben overgeleverd aan zo
meedogenloze duisternis.
4. **Deze Wereld**
‘Je dacht dat deze wereld anders was, en je bent er nog altijd niet overheen dat het gewoon deze
wereld is’ zei ze tegen hem. ‘Ik denk het nog steeds’ zei hij

5. **Echte wereld**

Meer dan zestig jaar geleden in de dagen dat een nieuwe tijd begon schreef Hans Lodeizen, de dichter: 'deze wereld is niet de echte'.

Denk je in: wij hier met tien miljoen vermenigvuldigd zouden zeker weten dat door met spandoeken te lopen op blote voeten en te zingen wij een nieuwe oorlog konden voorkomen wie zou niet - Bereken – of door prijs te geven de helft van onze kapitalen wij misschien doden zouden doen leven, breken – de armoedespiraal.

Stel dat een oogopslag bestaat – een handomdraai die wij door gestage oefening kunnen leren en waarmee wij, in plaats van ons dood te vechten, het noodlot keren en deze wereld veranderen in de echte – dan zou Afghanistan weldra een boomgaard zijn, en Irak het stromenland weer waar de mensheid begon en van Gaza tot de ceders van de Libanon zouden vriend en vijand dansen tot diep in de nacht bij de bandoneon.

Sinds onheuglijke tijden staat de hoop geschreven dat ooit grote woorden als 'verzoening – mensenrechten – vrede' tot een nieuwe wereld worden eindelijk de echte.

In naam van hen die vóór ons waren en omwille van wie na ons komen blijf die grote woorden dromen - laat de hoop niet varen.

6. **Een Zoon**

Een zoon kwam terug, uit een van de honderd oorlogen. Hij vroeg zijn vader en moeder: weten jullie wat een mens is? Een mens, zei de vader, is een beeld van God.

Een mens, zei de moeder, is een mens. Jajajajaja, schreeuwde de zoon, een mens is een waiend vod, ik heb ze door de lucht zien scheuren, in de goot zien sterven, het waren geen mensen meer. Het waren nog mensen, zei de moeder, zo is het. Ze waren nog beeld van God, zei de vader, zo is het. Jajajajaja, huilde de zoon.

7. **Andere zoon**

Die jou verlaten heeft toen je daar hing die is je God niet. Jouw God verlaat je niet, kan hij niet. Waar zou hij heen moeten?

Maar ik, door jou bevrijd uit de doem van zeven demonen, ik zeg je, de god die in je was toen de bloedvloeiende je kleed aan aanraakte toen jij de kromgebogene deed rechtop staan die zal jou niet verlaten.

Nog in je laatste tien seconden doorstraalt hij je zo totaal dat je bont geknuppelde lichaam brood wordt voor ontelbare menigten.

God genoeg voor deze wereld.

8. **Bekenden**

Wij komen bijeen alle zevende dagen in een of ander huis

bekenden van elkaar delen het brood en ontvangen de woorden die wij hebben leren verstaan: 'Als je broeder of je zusje diep is weggezakt.'

9. **Oud woord**

Als je broeder diep is weggezakt – zijn handen reiken niet ver genoeg – zal jij hem vasthouden hij zal overleven naast jou. Neem van hem geen rente

geef hem geen zilver tegen rente – geef hem niet te eten tegen winst

hij zal overleven naast jou – ook de vreemdeling zal overleven naast jou, als je broeder.

Als je broeder die is weggezakt – je naaste, en hij verkoopt zich aan jou, bedien je niet van hem als een slaaf. Je zult hem niet hardhandig bestieren – heb ontzag voor Ik-Zal-de God die jou uitgeleid heeft uit het slavernijheelal van deze wereld.

10. **Te doen**

Om ze te heugen om ze te doen – Van hen is de toekomst – kome wat komt.

11. **Nawoord**

Het eeuwig komen en gaan van lege durende nachten. Het plotseling toch weer opdagen van zon en lichtende woorden. Noodweer dat overwaait – zwijgend hout dat weer opblaait.

Allen :

Het eeu - wig ko - men en gaan van le - ge du - ren - de
nach - ten _____ Het eeu - wig ko - men en
gaan van le - ge du - - ren - de nach - ten _____
Het eeu - wig ko - men en gaan _____ van
le - ge du - - ren - de nach - ten. _____

Overweging III (mede a.d.h.v. Joh. 19:5 "zie de mens")

Dankgebed, voorbeden, stil gebed

Voorbede met acclamatie

Van U _____ is de toe - komst
III
ko - me wat komt. — Van U _____ is de
IV
toe - komst ko - me wat komt. —

Zingen: Psalm 138, vrij

t. Psalm 138 / Huub Oosterhuis, m. Willem Blonk

Koor: Mijn hart een harp, een viool ik zing en speel U, Gezegende.
Gij laat nooit varen uw werk het broze werk van uw handen.

Allen:

Koor: Hoog op hun tronen, ik hoor ze, de opperste wezens ter wereld.
Ik tart ze, ik zing ze de naam toe: 'Vriendschap, ontferming en trouw.'

Naam die mij klonk in mijn oren Die nog klinkt in mijn ziel:
'Ik zal zijn die Ik ben, voor jou vriendschap, ontferming en trouw.'

Gij laat nooit varen uw werk het broze werk van uw handen.

Allen: Gij laat nooit varen uw werk het broze werk van uw handen.

Koor: Ik vertrouwde mijn oren niet, riep omhoog: Wat bedoelt U?
Versta ik het goed? – ja goed klonk een stem in mijn ziel.

Gij hebt mij gesterkt diep van binnen. Ik moet door het oog van de naald,
Gij haalt mij erdoor, Gij voor eeuwig vriendschap, ontferming en trouw.

Gij laat nooit varen uw werk het broze werk van uw handen

Allen: Gij laat nooit varen uw werk het broze werk van uw handen

Koor: Mijn hart een harp, een viool ik zing en speel U, Gezegende.
Gij laat nooit varen uw werk het broze werk van uw handen.

Allen: Gij laat nooit varen uw werk het broze werk van uw handen.

Slotlied: VLB 774 "Uit vuur en ijzer"

Uit vuur en ij - zer, zuur en zout,
zo wijd als — licht, zo eeu - wen - oud,
uit al - les wordt een mens ge - bouwd
en steeds op - nieuw ge - bo - ren.
Om ij - zer in vuur te zijn,
om zout en — zoet en zuur te zijn,
om mens voor een mens te zijn
wordt al - le - man ge - bo - ren.

2. Om water voor de zee te zijn, om anderman een woord te zijn,
om niemand weet hoe groot en klein, gezocht gekend verloren.
Om avond- en morgenland, om hier te zijn en overkant,
om hand in een and're hand, om niet te zijn verloren.

3. Om oud en wijd als licht te zijn, om lippen water dorst te zijn,
om alles en om niets te zijn, gaat iemand tot een ander.
Naar verte de niemand weet, door vuur dat mensen samensmeedt,
om leven in lief en leed, gaan mensen tot elkander.

Bij de uitgang wordt gecollecteerd voor de instandhouding van de Nieuwe Liefde Vieringen.

Aankondigingen

De Nieuwe Liefde vieringen worden gedragen door de Protestantse Wijkgemeente Open Hof Ommoord. De vieringen hebben een oecumenisch karakter en iedereen is welkom, ongeacht zijn/haar achtergrond. Informatie: nieuweliefdevieringen@openhof-ommoord.nl.

Draagt u De Nieuwe Liefde vieringen een warm hart toe, en heeft u tijd om mee te helpen denken en voorbereiden van de dienst? Neem dan contact op met Marleen Teeuwen (marleenteeuwen@upcmail.nl)

Heeft u geen tijd, maar wilt u wél de vieringen financieel ondersteunen, dan kan dat door middel van een gift op rekening : NL95RABO0362102740 t.n.v. Protestantse Gemeente Noordrand Wijkgemeente Ommoord O/H onder vermelding van "Nieuwe Liefde Viering"